

Kornordning gik til at fritage 10 pCt. af Brødkornet til Fodring, fordi man som praktisk Landmand ved, at skal man faa en nogenlunde anstændig Brødkornsmængde frem og faa en nogenlunde vægtig og brugelig Vare, kan man ikke regne mindre end 10 pCt. til Frasortering. Denne Imødekommen medførte imidlertid Nødvendigheden af, at Kontrollen skærpedes, ved at denne Tilladelse til Opfodring af 10 pCt. blev ophævet, og at Politiet førte Kontrol med Møllerne i Danmark. Man hører mellem Landbrugerne saa tit bemærket, har i alt Fald hørt det før, at baade denne og hin fodrer for meget at sit Korn op. Men en Ligning som den her foreslaaede medfører, at alle Landbrugere maa gøre Rede for, hvortil de har anvendt deres Brødkornsavl. Kommunalbestyrelserne ved som Regel, hvilken Driftsform de forskellige Landbrugere anvender, hvilket Areal enhver Landbruger tilnærmelesvis har besaaet, og de er heller ikke ganske uvidende om vedkommandes Avl af Kærne; man kender i Landbruget saa meget til hinandens Bedrifter, at man altid har et nogenlunde rigtigt Skøn over, hvor meget hver Mand avler, selv om der selvfølgelig kan være nogen Afvigelse. Dette, at man ved, hvilken Kultur vedkommende Jørd er i, og hvilke Arealer der er besaaet, giver altid nogen Mulighed for at bedømme, om de Mængder af Brødkorn, der opgives at være anvendte paa denne eller hin Maade, nogenlunde stemmer med en Landbrugers redelige Opgivelse. Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at det til alle Tider vil være rigtigt under Forhold som de nuværende at faa en Kontrol, som af sig selv følger en Ligning som den her foreslaaede. Jeg vil derfor paa det bedste anbefale, at en Ligning som den i Lovforslaget foreslaaede gennemføres snarest muligt. Jo før den kan gennemføres, des mindre generende vil den virke blandt Landbrugerne; jo længere der gaar, inden Lovforslaget bliver vedtaget, des mere kan de Bygbeholdninger, som i mange Landbrug nu alene staaer til Raadighed til Fodring, blive angrebet. Det heldigste vil være, om man snarest her paa Rigsdagen kan opnaa Enighed om gennem Ligning at lægge Beslag paa de faa, spredte Bygbeholdninger, der kommer ind under denne Lignings Bestemmelser, og samle dem som en Reservebeholdning for Brødkornsforsyningen her i Danmark under de vanskelige Tider, vi gaar i Møde. Med disse Bemærkninger skal jeg paa det bedste

anbefale Lovforslagene til hurtig og villig Behandling i den høje Rigsdag.

Wenzel Neergaard: Jeg skal søge saa kort som muligt at fremsætte det Syn, som det Parti, jeg tilhører, og jeg selv har paa de foreliggende Lovforslag. Det er rigtigt, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (N. Frederiksen), udtalte, at for den, som har deltaget i de Forhandlinger, der har været førte i Ministeriet om eventuelle Forandringer i den Kornordning, som gælder for indeværende Høstaar, fremgaar det meget tydeligt, at de af Ministeren fremsatte Lovforslag er et af disse Forhandlinger udledet Kompromis. Nu maa det imidlertid erindres, at disse Forhandlinger i Virkeligheden blev ført under helt andre Forudsætninger end dem, vi lever under i dette Øjeblik. De blev nemlig ført under den Forudsætning, at Forholdene under Krigen vilde udvikle sig paa samme Maade som hidtil, saaledes at baade vor Udførsel og vor Indførsel kunde fortsættes nogenlunde i det Omfang, som vi kendte, den Gang vi førte disse Forhandlinger. Men ingen vil kunne nægte, at saaledes som Forholdene udadtil senere, fra og med den 31. Januar dette Aar har forandret sig, kan man ikke drage de samme Slutninger og foretage de samme Skridt, men maa tage de nye Forhold, under hvilke vi er traadte ind, med i Beregningen. Disse Bemærkninger ønsker jeg at gøre, forinden jeg begynder at omtale Enkelthederne i de foreliggende Lovforslag, og jeg skal tilføje, at jeg i min Omtale af disse Enkeltheder ikke tager i Betragtning, at vi er kommet ind under forandrede Forhold.

Det ærede Medlem, der førte Ordet paa Venstres Vegne (Jørgen Jensen), begyndte med at udtale, at han — og alle her i Landet — erkender, at det var en Pligt for Landbruget at skaffe det nødvendige Brødkorn til Veje. Heri kan vistnok alle være enige med det ærede Medlem, men hvorvidt det bliver en Pligt i den Forstand, at den er vanskelig at bære, afhænger ganske vist meget af, hvad man faar for de Varer, som det saaledes er ens Pligt at levere. Jeg kan under normale Forhold være enig med det ærede Medlem og med Landboforeningerne i, at der er noget skævt og ukorrekt i, at den Kornart, som det under disse Forhold er nødvendigt at frembringe, er stillet saaledes i Relation til de andre Produkter, Landbruget frembringer, at Avlingen netop af den sikkert er den relativt daarligste.